నాస్తి (న+అస్తి)

- వెల్చేరు చంద్రశేఖర్

(క్రిందటి సంచికనుంచి కొనసాగింపు)

నేను మీకు చేసిన అన్యాయం అనే కన్నా నేను నాన్నకి చేసిన అన్యాయం నన్ను వెన్నాడుతుంది. ఆరోజుల్లో నేను ఏమాత్రం సహనం వహించి నాన్నని అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించినా బావుండేది. కాని విపరీతమైన కసితో ఆనాడు నాన్నని ఏదో శత్రువులా చూసాను. చచ్చిపోతున్న మామ్మదగ్గర్నించి పల్లెటూర్లో ఆస్థిని సంపాదించడం నేను చేసిన త్యాగం, జీవితంలో తీసుకున్న రిస్కులాగ కనిపించింది. దాని ఫలితాన్ని మీతో పంచుకోబుద్ధి వెయ్యలేదు. అందుకే నాన్నని మోసం చేసాను.

ఎదురుగా సమీర కూర్చుని ఉంది దాదాపు నావయసు కన్నా నాలుగేళ్ళు పెద్దది, కొద్దిరోజుల క్రితం గవర్నమెంటు ఉద్యోగం నుండి రిటైర్ అయింది. పక్క కుర్చీలో హిరణ్ కూర్చని ఉంది. నాన్నగారి పోలికలు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఆమెకి ముప్పైఏళ్ళు ఉండవచ్చు ఆమెకి. ఆరేళ్ళ కొడుకున్నాడు. వాడు తల్లి వడిలో కూర్చుని దీర్ఘంగా చూస్తున్నాడు. సమీర ఉద్యోగం చేస్తూ హిరణ్ ని కిరణ్ ని చదివించింది. హిరణ్ కి పెళ్ళి చేసింది. ఆమె భర్త కంప్యూటర్ ఇంజనీర్. కిరణ్ మెడిసిన్ చదివాడు. రెండేళ్ళక్రితం పెళ్ళయింది. అతని భార్య కూడా డాక్టరు. ఈవిషయాలన్నీ దయాకర్ ద్వారా మొన్ననే తెలుసుకున్నాను.

నా ఆస్థిని మహతిలాంటి శాఖిని చేతిలో పెట్టదల్చుకోలేదు. మహతికి పోటీ ఉండాలి. అదీ తన అయిన వాళ్ళయిఉండాలి. ఇలా ఆలోచించే, సమీరని పిల్లల్ని కలిసాను.

"అనవసరంగా శ్రమతీసుకున్నావ్ " అంది సమీర....

"ఇందులో శ్రమేముంది." అన్నా ఆశ్చర్యంగా.

"మాకెవరికి ఆస్థిమీదగాని, పోష్ లైపు మీదగాని అంత అభిమానం లేదు. హిరణ్ జీవితం హాయిగా ఉంది. కిరణ్ హాయిగా ఉన్నాడు. ఇప్పుడు మేం నీ బిజినెస్ లో ప్రవేశిస్తే మహతి ఊరుకోదు. అక్కడనుండి ఘర్షణ, మానసికంగా శాంతికి దూరమవుతాము."

"నాకూ బిజినెస్ మీద ఏం ఇంట్రష్టు లేదు." అన్నాడు కిరణ్

"ఎందుకులెద్దూ లేనిపోని గొడవలు..." అంది. హిరణ్ కొడుకుని దగ్గరగా తీసుకుంటూ...

అయినానేను నిరాశ చెందలేదు.

"గొడవలేమున్నాయి. మెల్లగా ఆలోచించుకు చెప్పండి. మళ్ళీ వస్తాను. అని లేచి వచ్చేసాను.

హిరణ్ కి కిరణ్ కి ఆస్థి ఇవ్వడానికి ఉద్వేగంలో నిర్ణయించాను. కాని అక్కడకి వెళ్ళాక హిరణ్ ని కిరణ్ ని చెల్లెలు, తమ్ముడు అని సంభోదించలేకపోయాను. ఒకలా చూస్తే ఆ ఇంట్లో కూనిరాగాలు తీస్తూ గౌరవభిమానాలు పొందుతున్న శాంతి వాతావరణానికి అసూయ చెందాను. ఇలా ఆలోచించుకుంటుండగా ఫోను వచ్చింది. ఫోను ఎత్తి,"హలో" అన్నాను.

"నేను మహతిని," అంది. అవతల నుండి మహతి ఆపేరు వినగానే ఫోను క్రెడిల్ మీద పెట్టేసాను. పదిహేనురోజులుగా నేను ఇంటికి వెళ్ళడంలేదు. హోటల్ గ్రీన్ పార్కులో రూము తీసుకుని ఉంటున్నాను. మహతికి డబ్బు అందకుండా జాగ్రత్తపడ్డాను. ఇంట్లో మిగిలిన డబ్బు అయిపోయివుంటుంది. డబ్బుకోసం ఫోనుచేసింది రాక్షసి.

ఆ ఆదివారం మళ్ళీ సమీర ఇంటికి వెళ్ళాను. ఈసారి కుటుంబసభ్యులు అందరూ హాలులో కూర్చుని టి.వి చూస్తున్నారు.

సమీర సోఫాలో కూర్చుంది. ఆమెకి పక్కగా కార్పెట్టు మీద కిరణ్ కూర్చున్నాడు. సమీర కొడుకు తలమీద చెయ్యివేసి కొడుకుని లాలిస్తోంది.కిరణ్ కి పక్కగా హిరణ్ కొడుకు కూర్చున్నాడు. వాడు కిరణ్ ఉత్తుత్తి ఫైట్ చేస్తున్నారు. ప్రక్కగా సోఫాలో హిరణ్ భర్త కూర్చున్నాడు. అతని ప్రక్కన హిరణ్ కూర్చుని ఉంది. నన్ను చూడగానే కిరణ్ భార్య లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. కాసేపట్లో ట్రేలో కాఫీలు తీసుకొచ్చింది.

అందరం కాఫీలు తాగాం.

"నేను చెప్పిన విషయం ఏం ఆలోచించారు." అన్నాను.

"ఎందుకులే లేనిపోని జంఝాటం అంటున్నారు పిల్లలు"అంది సమీర

నేనేం మాట్లాడలేదు. "మీ శాంతిని, ఆనందాన్ని పాడుచేయడానికి వచ్చిన రాక్షసుడ్లా కనిపిస్తున్నానా?" అని అడిగాను. నవ్వుతూ.

వాళ్ళెవ్వరూ నవ్వలేదు.

"నేనెంతో ఆశపడి వచ్చా.... ఈ వయసులో కూడా కుచ్చితమైన ఆలోచనతో మీదగ్గరకి వచ్చానని మీరు అనుకోవద్దు. నేను బి.పి పేషంటుని ఈరోజో రేపో పోవచ్చు. పోకపోవచ్చు. నాకు సాయం చెయ్యండి. మహతికి నేను అన్యాయం చెయ్యను. ఎన్నో కష్టాలకోర్చి సంపాదించి పెంచిన ఆస్థిని, పేకాటల్లోనూ, క్రికెట్ ఆటల బెట్టింగ్ ల్లోనూ, పోగొట్టుకోడం నాకిష్టం లేదు ప్లీజ్"అన్నానుప్రాధేయపడుతూ.

అందరూ చాలసేపు మౌనంగా కూర్చున్నారు. ఇంక వీళ్ళెవరూ నన్ను గౌరవించరు. నా ఆలోచనలూ, నేనూ, నా ఆస్థి వీళ్ళకి అవసరంలేదు. అనిపించింది. చాల నిరాశచెందాను. మళ్ళీ వంటరితనం నన్ను పట్టిపీడిస్తోంది.

"సరె వస్తా" అంటూ లేచాను.

"కూర్చో"అంది సమీర

నేను ఆశ్చర్యంగా సమీరవంక చూసాను.

"కుమార్ నువ్వు ఏదో మాట్లాడతానన్నావుగా. మాట్లాడు" అంది కుమార్ వేపు చూసి.

కుమార్ హిరణ్ భర్త.

కుమార్ కాసేపు దీర్ఘంగా సమీరని చూసాడు. మిగతా కుటుంబసభ్యులందరూ మౌనంగా కూర్చున్నారు.

నేనెంతో ఆశతో "ఏమిటి కుమార్ మీరు మాట్లాడేది, చెప్పండి."అన్నాను.

"నేను మీకు వ్యాపారంలో సహాయం చెయ్యడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. దానికి నాకిప్పుడున్న ఉద్యోగం వదిలేయాలి అది చాలరిస్కు ఎందుకంటే నా పని, నేను, రేపు మీకు నచ్చకపోవచ్చు. అలా నచ్చని నాడు నేను రోడ్డుమీద ఉంటాను. అందుకని నేను కొన్ని షరతులు పెడతాను. తర్వాత ఎగ్రిమెంటు రాయించుకుందాం ఏమంటారు" అన్నాడు కుమార్ .

కుమార్ మాట్లాడిన తర్వాత సమీరగాని హిరణ్ గాని , కిరణ్ గాని ఏం మాట్లాడలేదు. అంటే ఈ విషయాన్ని ఆ కుటుంబసభ్యులు ముందుగానే ఆలోచించి పెట్టారు అన్నమాట.

నేను రెండు నిముషాలు ఆలోచించి "చూడు కుమార్ నీకు కావలసినట్టు అగ్రిమెంటు రాసిపట్రా" నేను సంతకం పెడతాను అన్నాను.
అని " ఈ రోజు నుంచి నువ్వు వత్సల ఇండస్ట్రీస్ కి మేనేజింగ్ డైరక్టర్ వి. యు ఆర్ వెల్ కమ్"అన్నాను. వెళ్ళడానికి లేస్తూ "వస్తాను" అని చెప్పి లేచాను.
"అన్నయ్యా భోజనానికి ఉండిపోకూడదా" అంది హిరణ్.

హిరణ్ వేపు చూసి, సమీరవేపు చూసాను.

"ఉండు భోజనం చేసి వెళ్దూగాని" అంది సమీర.

వాళ్ళందరితో కలిసి భోజనం చేస్తుంటే ఈ జీవితంలో మళ్ళీ జీవం వచ్చినట్లనిపించింది.

....

నేను కుమార్ మాపనిలో బిజీగా ఉండగానే మహతి మూడుసార్లు ఫోను చేసింది. కాని మాట్లాడలేదు. ఒకసారి సరాసరి మహతి నా ఫర్మ్‌కి వచ్చింది. ఆమెని గుర్తించలేనంతగా మారిపోయింది.

"నన్ను క్షమించండి . తప్పు జరిగిపోయింది. ప్లీజ్ ఇంటికి రండి." అంది.

ఆ అర్థింపులో సిన్సియారిటీ గుర్తించాను. అయినా ఇంటికి వెళ్ళడానికి మనస్కరించలేదు. డబ్బు చిక్కకనాటకమాడుతుందేమో, అన్న అనుమానం వచ్చింది. ఆరోజే ఇంటికిఫోను చేసాను. రంగి ఎత్తింది. రంగిని ఆఫీసుకి వచ్చి కలుసుకోమని చెప్పి ఫోను పెట్టేసాను. ఆరోజే మధ్యాహ్నం రంగి ఆఫీసుకొచ్చింది. మహతి వివరాలు చెప్పింది. ఆమె చెప్పిన వన్నీ వింటుంటే మహతి నిజంగానే పశ్చాత్తాపపడినట్లు అనిపించింది. మరి రెండురోజులు వెయిట్ చేసాను. ఆ రోజు మహతి మళ్ళీ ఫోను చేసింది. అప్పుడు ఆమెతో రేపు ఇంటికి వస్తున్నాను అని చెప్పాను.

ఆరోజు సమీర ఇంటికి వెళ్ళి కుమార్ రాయించిన ఎగ్రిమెంటు మీద సంతకం పెట్టాను. మర్నాడు కుమార్ ఆఫీసుకి వస్తానన్నాడు.

....

వత్సలా ఇండస్ట్రీస్ బాధ్యత కుమార్ కి అప్పగించి నేను ఇంటికి చేరుకున్నాను. ఇంటివాతావరణం చాల ప్రసాంతంగా ఉంది. నేను వెళ్ళిన నాటినుండి మహతి ఇల్లు కదలలేదు.

నా ఫిషింగ్ బిజినెస్, చూసుకుంటున్నాను. ఒకటి రెండుసార్లు కుమార్ నా సలహా కోసం నా దగ్గరకి వచ్చాడు. గిరిజాదేవి ఇంటిని రెనవేట్ చేయించి.హిరణ్ కి వుండడానికి ఇచ్చాను. కుమార్ హిరణ్ ఆఇంటికి మారిపోయారు. సమీర కిరణ్ వాళ్ళున్నఇంటినుండి మారనన్నారు. హిరణ్ గిరిజాదేవి ఇంట్లోకి వచ్చినప్పటినుండి రోజు ఏదో టైములో వాళ్ళింటికి వెళ్ళిరావడం అలవాటైపోయింది. హిరణ్ కొడుకు "మావయ్య మావయ్య" అంటూ నావెనుక పడేవాడు. ఇద్దరం సముద్రపొద్దున షికార్లు చేసేవాళ్ళం. నేనూ హిరణ్ చాల అభిమానంగా మెదిలేవాళ్ళం. కిరణ్ గాని సమీరగాని అంత దగ్గరగా రాలేదు.

కుమార్ తన ఆఫీసుపనిలో బిజీగా ఉన్నాడు. మహతికి ఈ విషయం తెలిసినా ఏమీ అభ్యంతరం చెప్పలేదు. కాకపోగా హరణ్ ని వాడి కొడుకుని చాల అభిమానంగా చూసేది. మహతి రాత్రిళ్ళు పేకాట క్లబ్బులు అన్నీ మానేసింది. ఇంటి పనుల్లో శ్రద్ధ చూపిస్తోంది.

ఆఫీసు విషయాల్లో కూడా చాల సహాయం చేస్తోంది. అన్నీ అనుకున్నట్టు జరగవు. జరిగేవాటిని మనం ఆపలేము. ఈ ఫిలాసఫీ నాకే వంటపట్టిందా అన్న అనుమానం కలిగింది. దానికి నా వయసు జీవితంలో కలిగిన అలసట కారణం కావచ్చును. ఆ పరిస్థితిలోనే, మహతి కడుపుతో ఉన్నట్టు వార్త చెప్పింది

ఏడాది క్రితం మహతి ఈ వార్త చెప్తే, సమీరని గాని కిరణ్ ని గాని హిరణ్ నిగాని వెదక్కపోదునేమో జీవితంలో నా అహంభావం, నాతోనే కాలం చేసేవేమో కాని ఈనాడు కుమార్ వత్సలఇండస్ట్రీస్ తన స్వంత ఆలోచనలతో, నిర్ణయాలతో నడుపుతున్నాడు. హిరణ్ స్వంతఇంట్లో మనిషిలా కేజువల్ గా వుంటోంది. సమీర, కిరణ్ మాత్రం దూరంగానే ఉన్నారు. కాని అభిమానంగానే ఉంటున్నారు.

ఇప్పుడు ఏం చెయ్యాలి?. కొడుకు పుడతాడా? వాడి బాగోగులు చూడగలనా? ఎవరు పుడతారో ఎలా చెప్పగలను? ఈ విషయం కుమార్ తో చెప్తే ఏం చేస్తాడు. ఎగ్రిమెంటు రెండేళ్ళవరకే, కుమార్ కూడా తన జాబ్ కి రిజైన్ చెయ్యలేదు. ఈ మధ్యనే హిరణ్ కి ప్రత్యేకంగా కారుకొనిఇచ్చాడు.

మహతి కడుపుతో ఉంది. అనగానే తనకి వారసుడు పుడతాడనగానే తనెందుకిలా ఆలోచిస్తున్నాడు. ఈ ఆలోచనలతో మధనపడుతూ, హిరణ్ ఇంటికి వెళ్ళడం తగ్గించేసాను.

మహతితోనే సాయం కాలాలు గడుపుతున్నా . మహతే భవిష్యత్తుగా కనిపిస్తోంది. ఒక రోజు సమీర దగ్గర్నించి రమ్మనమని కబురొచ్చింది. నేను వెళ్ళాను. నేను వెళ్ళేసరికి హిరణ్, కుమార్,సమీర ఇంట్లోఉన్నారు. "మావయ్యా మావయ్యా" అంటూ హిరణ్ కొడుకు వచ్చి నామీద పడ్డాడు.

నేను వాడ్ని వొళ్ళోకూర్చోబెట్టుకుని సోఫాలో కూర్చున్నాను.

"ఎందుకురమ్మన్నావు" అని అడిగాను.

"మహతి కడుపుతో ఉందట కదా?"

"అవును మూడోనెల"

"చూడు నువ్వు నీకు మహతి వారసుడ్ని ఇవ్వలేకపోతోందని బాధపడుతూ ఇక్కడకి వచ్చావు. మాకు తోచింది చేతనైంది సహాయం చేద్దామనుకుని, మాపరిధిల్లో నీకు సహాయం చేసాం. లేదా నీమనసుకి శాంతిచేకూర్చేం. దాని కోసం మేమేం త్యాగం చెయ్యలేదు. ఇప్పుడు మహతి నీకోరిక తీరుస్తోంది. నీ మనసులో వున్నది చెప్పు. హిరణ్,కుమార్ ఏమనుకోరు. ఏదో ఘర్షణ జరగడం కన్నా మర్యాదగా తప్పుకుంటే మంచిది. కుమార్ కి తన ఉద్యోగం ఉండనే ఉంది. నువ్వు మనసు విప్పి నీమనసులో ఏముందో చెప్పు. మీనాన్నగారి నాటి పరిస్థితి రాకూడదని నాఆశ " అంది సమీర.

కుమార్ గాని హిరణ్ గాని ఏం మాట్లాడలేదు. నేను రెండు నిముషాలు ఆలోచించాను. మనిషి ప్రవర్తనలో చూపించే ఏక్ నెంబరీ విలువలకి దోనెంబరీ విలువలకి తేడా నమ్మకం మనిషి మీద మనిషికి ఉండవలసిన నమ్మకం. నేను ఏం నిర్ణయించుకున్నా వాళ్ళకి ఇష్టమే, కాని అది ఓపెన్ గా నిర్మొహమాటంగా ఉండాలి. ఏం చెయ్యాలా? అని చాలసేపు ఆలోచించాను. ఏ విషయం రెండురోజుల్లో చెప్తాను అని లేచి వచ్చేసాను.

....

రెండు రోజుల తర్వాత సమీర ఇంటికి వెళ్ళాను. కుటుంబసభ్యులు అందరూ కూర్చుని మాట్లాడుకుంటున్నారు. కిరణ్ అంటున్నది నాచెవిని పడింది.,"ఇతరుల మీద ఆధారపడే కన్నా మనది అని మన జాబ్ మనకుండడం మంచిది" అని

నన్ను చూసి వాతావరణం మారింది. నన్ను చూడగానే హిరణ్ కొడుకు మావయ్యా అంటూ వచ్చి మీదకి ఎక్కేసాడు. హిరణ్ లేచి కాఫీ అంటూ లోపలికి వెళ్ళింది. అందరూ నన్నే చూస్తున్నారు. కాని, వాళ్ళకినేను తీసుకునే నిర్ణయం మీద ఆశక్తిలేదు. అన్న విషయం అర్థం అయింది. ఎందుకంటే నాకథని ఈ పాటికి కుమార్ విని ఉంటాడు. తను జాబ్ జాయిన్ అవడం ష్యూర్ గా నిర్ణయించుకుని ఉంటాడు.

నేను కుమార్ ని నీ ఎగ్రిమెంటు కాపీ తీసుకురా అన్నాను. కుమార్ లోపలికి వెళ్ళి ఎగ్రిమెంటు కాపీ తీసుకొచ్చాడు ఇది నా ఎగ్రిమెంటు కాపీ అన్నాను. రెండూ కలిపి చింపిపోగులు పెట్టాను.

"నౌదేర్ ఈజ్ నో ఎగ్రిమెంట్" అన్నాను.

ఎవ్వరూ వాట్లాడలేదు . కిరణ్ వెళ్ళిపోదామని లేచాడు. "నువ్వు కూర్చోకిరణ్ " అన్నాను.

"ఇలా చింపెయ్యగానే పోతే ఇంక ఎగ్రిమెంటుకి విలువేముంది." అన్నాను. ఎవ్వరూ సమాధానం చెప్పలేదు. "నమ్మకం ఉండాలేమో ఆనమ్మకం లేనప్పుడు ఇవేవీ పని చెయ్యవు.అంతే కాదు వొదిలించుకోడం తెలియాలి, అన్నీ వొదిలించుకోవాలి.., యేదేనా వొదిలి పోతుంటే బాధ కల్గకూడదు, ఇది జీవితంలో అతిచిన్న విషయం ఎవరికీ అర్థంకాదు. అర్దంకానివ్వదు. అదే మాయా?" అంటూ బ్రీఫ్ కేస్ నుండి మరో సెట్ పేపర్లు తీసాను.

"హిరణ్" అని పిలిచాను."ఇంక ఏ విషయమైనా నీ చేతుల్లోఉంది వత్సల ఇండస్ట్రీస్ నీపేర రిజిస్ట్రేషన్ చేయించాను."

"గిరిజాదేవి ఇండస్ట్రీస్ మహతిపేర రిజిస్ట్రేషన్ చేయించాను. ఆమే దానికి మేనేజింగ్ డైరెక్టరు. నాకు నాచేపల కంపు ఎలాగూ తప్పదు. అది ఎవరికీ ఇవ్వను." అని లేచి , హిరణ్ కొడుకుని తీసుకుని బయలుదేరాను. వాడికి తెలుసు మావయ్యతో వెళితే బాగా కిదుతుందని. అందుకే ఆనందంగా కేరింతలు కొడుతూ నాతో పాటు కారెక్కాడు. వెనకాల మనుషులు నేను చెప్పినవిషయాలు ప్రేక్షకులు అర్థం చేసుకునేలోగా, నా కారు ముందుకు నడిచింది.

....

పసివాడితో బీచిలో ఎంతవరకూ ఆడానో ... ఎంత అలసిపోయానో ఎందుకో మనసంతా తేలికగా వుంది. పసివాడు ఏది తింటే అది నేను తిన్నాను వాడు ఎలా ఆడిస్తే అలా ఆడాను. ఎలా పరిగెత్తిస్తే అలా పరిగెట్టాను. బాగా అలసిపోయి హిరణ్ కొడుకుని సమీర ఇంటి దగ్గర దించి ... ఇంటికివచ్చాను. అప్పటికి తెలిసింది నీరసం .... పనివాడ్ని పిలిచి "అమ్మగారుఏరీ?" అని అడిగా

"హాస్పటల్ కి వెళ్ళి అలా వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్తానన్నారండి."

"సరే వేడి పాలు తీసుకురా" అని మేడెక్కి రూములోకెళ్ళి బట్టలు మార్చుకుని బాత్రూములోకెళ్ళి స్నానం చేసివచ్చి మంచం మీద దిండుకానుకుని కూర్చున్నాను. ఎదురుగా గోడమీద టి.వి ఆన్ చేసాను.

ఏదో కార్యక్రమం వస్తోంది.

చాలా నీరసంగా వుంది. .. పిల్లాడితో సమానంగా గంతులు వేసినందుకు వళ్ళంతా నొప్పులుగా వుంది. నీరసం ఎక్కువైంది. దిండుకానుకునే కళ్ళుమూసుకున్నా.... తలంతా చెమట్లు పడుతోంది. దిండుకిందకి జార్చి పడుకున్నా... కన్ను మూతపడింది. తలుపు బద్దలైపోతోంది. నేను లేవడంలేదు. ఏమైంది. తలుపు గడియ విరిగి, తలుపు తీసుకు మహతి నౌకర్లు అందరూ లోపలికి వచ్చారు. అందులో వొకడు ముందు కొచ్చి నన్ను తాకి చూసి "అమ్మా అయ్యగారు పోయారు." అన్నాడు. నా భౌతికసంబంధం తెగిపోయింది.

మహతి నన్నే దీర్ఘంగా చూస్తోంది.

"కిందపడుకోబెడితే మంచిది ..." అన్నాడు నౌకరు

మహతి తలూపింది.

ఒక చాప తెచ్చారు దాని మీద పడుకోబెట్టారు. నిటారుగా పడుకోబెట్టడానికి కష్టపడ్డారు. మహతి కిందకి వెళ్ళి తండ్రికి ఫోనుచేసింది. మావగారు వచ్చారు. ఆయన వచ్చాక నాతల దగ్గర దీపం వెలిగింది. సమీర వచ్చింది. కిందకి వెళ్ళి కూర్చుంది. ఎవరూ ఏడవడంలేదు ఎవరికి కన్నీరులేదు. వాతావరణం విషాదంగా వుంది. నాకూ అక్కడ నుండి వెళ్ళాలనుంది, కానీ వదిలి వెళ్ళలేకపోతున్నా, మర్నాడు అంత్యక్రియలు జరుగుతాయి.

అంతే అర్ధం అయింది. అంత్యక్రియ.... దహనసంస్కారం జరిగింది. ఏదో మరుగైపోతోంది. జ్ఞానం నశిస్తోంది. మళ్ళీ జన్మతప్పదు, ఎక్కడ? ఎవరి గర్భంలో...? ఎంపిక ఎవరు చేస్తారు, విధి నిర్ణయం ఏమిటి? ఏకర్మ చెయ్యడానికి...?

"చూసావా ఏం జరిగిందో,,.?"

"ఏం జరిగింది?"

"నీ కర్మకి ఫలితం దక్కింది."

"అవును మరి ఫలితం ఏదీ?"

నిన్ను చూస్తే అర్ధం అవుతోంది. అది నిన్నోమొన్నో జరిగినట్టుంది.

అవును ఈ అనంతవిశ్వానికి కాల నిర్ణయం చేస్తే నీ జీవితకాలం వొక చిన్న నల్లని చుక్కగా గుర్తింపబడతావు.

"అర్ధం కాలేదు."

నీవు భూమిమీద వున్నావు రేయి పగలు వున్నాయి. రోజులు నెలలు సంవత్సరాలు వున్నాయి. నీజీవితానికి అదే కొలమానం అదే నువ్వు శనిగ్రహం మీద వుంటే నీజీవితం. 24 సంవత్సరాలు అదే సూర్యగ్రహంమీద వుంటే ఇరవైసంవత్సరాలే ఇది సూర్యగ్రహం కేంద్రంగా చేసుచేసిన కొలమానం కానీ ధృవుడ్ని కేంద్రంగా చేసుకుంటే అనంత విశ్వానికి కాలం కొలిస్తే పుట్టుక చావు ఒక బిందుసమానం నీ కంటికి కనిపించని బిందుసమానం.

"ఫలితం వుండదు" అన్నావు.

"నిజమే జరుగుతున్నది చూడు."

అక్కడ సమావేశం జరుగుతోంది. మహతి ఇంట్లో మహతి తండ్రి మహతితో చెప్తున్నాడు "జరిగిందేదో జరిగిపోయింది. ఇలా జరుగుతుందని ఎవరేనా అనుకున్నామా? కాని అనుకోనిది జరిగిపోయింది. చిరంజీవి ఇప్పుడులేరు. కానీ నీ జీవితం ఇంతచిన్న వయసులో బుగ్గిపాలు కావడం నాకిష్టం లేదు. ఇవన్నీ మరుపున పడిపోతాయి. మళ్ళీ నీ జీవితం చిగురించచ్చు.. ఆఅవకాశంవుంది. ఎవరైనా నిన్ను పెళ్ళిచేసుకోవచ్చు., లేదా నీకు నచ్చి నువ్వు ఎవరినైనా చేసుకోవచ్చు. అప్పుడు నీకు చిరంజీవి సంతానం అడ్డంకి కావచ్చు... ఇప్పటికీ మించిపోయిందిలేదు ఎబార్షన్ చేయించుకో... కొన్నాళ్ళకి అన్నీ మర్చిపోతావు. జీవితం సాఫీగా వుంటుంది. ఈ లంపటం వుండదు."

అక్కడ కూర్చున్న సభ్యులెవరూ చిరంజీవికి వారసుడుండాలని కానీ మరే విధంగాగానీ అనలేదు మహతి తండ్రిని సమర్ధించారు.

మహతి కూడా ఎబార్షన్ కి ఇష్టపడింది.

....

(ఐపోయింది)

Post your comments